

بیانیه دربارهٔ فلسطین*

استادان عدالت خواه دانشگاه دوک

Statement on Palestine

By Duke University Faculty for Justice

محسن کدیور

۱۶ آبان ۱۴۰۲

ویرایش دوم

پیشگفتار: متن اصلی این بیانیه را [اینجا](#) و [اینجا](#) ببینید. برای اینکه همکاران بیشتری بیانیه را امضا کنند و در مجله دانشگاه منتشر شود سه بار تعدیل (سانسور!) شد، دست آخر همین متن تعدیل شده را مجله خبری دانشگاه (The Chronicle: The independent news organization of Duke University) حاضر نشد منتشر کند. بالاخره به شکل مستقل با امضا در تاریخ ۱۵ آبان ۱۴۰۲ (۶ نوامبر ۲۰۲۳) در نشریه الکترونیکی [Medium](#) منتشر شد. تاکنون ۱۵۳ نفر از دانشگاه دوک آنرا امضا کرده‌اند، ۱۰۳ نفر حاضر به ابراز نامشان شدند، از جمله ۳۲ نفر از اعضای هیئت علمی. بیانیه امضاشده کف روایت از واقعه است، سقف آن به علت آزادی آکادمیک! فعلا تا اطلاع ثانوی قابل انتشار نیست. فاجعه اخیر نشان داد قضیه «حقوق بشر» در غرب چقدر جدی است! برای تحلیل آنچه اتفاق افتاده مسائل فرعی را با ریشه و اصل و اساس اشتباه نکنیم. ریشه جنگ، خشونت و ترور اشغال، استعمار و آپارتاید است، و در درجه دوم نادیده گرفتن مکرر و نهادینه قطع‌نامه‌های سازمان ملل متحد از سال ۱۹۶۷. آن که برای آزادی سرزمینش مبارزه می‌کند و البته اخلاق را هم فراموش نکرده هرگز تروریست نیست. دهه‌هاست رسانه‌های غرب در قضیه فلسطین قلب واقعیت می‌کنند. آینده فلسطین را مردم مظلوم فلسطین رقم خواهند زد. (م. ک.)

* این بیانیه توسط گروهی از استادان دانشگاه دوک [[Duke University, Durham, North Carolina, US](#)] در واکنش به جنگی که در حال حاضر در غزه در جریان است، در نخستین هفته پس از هفتم اکتبر ۲۰۲۳ [پانزدهم مهر ۱۴۰۲] نوشته شده است. آنچه در گفتگو با اساتید، کارمندان و دانشجویان متعدد دانشگاه دوک شاهدش هستیم هراس فراگیر و قابل توجه از انتقام‌جویی به خاطر صحبت آزادانه درباره این منازعه است. به منظور محافظت از افراد آسیب‌پذیر، تصمیم بر آن شد که این بیانیه را به صورت جمعی منتشر کنیم و از افراد دعوت کنیم برای اعلام همبستگی آن را امضا کنند. اسامی امضاکنندگان این بیانیه در آینده نزدیک منتشر خواهد شد. برای دیدن امضاهاى عمومی این [پیوند](#) را چک کنید.

ما به عنوان گروهی از اساتید دانشگاه دوک که متعهد به عدالت و حقوق فردی هستیم، می‌نویسیم؛ به عنوان معلمان و متخصصان مباحثی چون تاریخ امپریالیسم، جنگ‌های پی‌درپی، آزادی جهانی و جنبش‌های ضد استعماری و تأثیرات ماندگارشان در دنیای امروز. با اندوه و تأثر، و با رنج و تألم می‌نویسیم به خاطر جنگی که در غزه در جریان است و هر لحظه جان مردم فلسطین، مردم اسرائیل، کارمندان سازمان ملل، خبرنگاران و دیگران را می‌گیرد. در کشاکش این نابودی می‌نویسیم تا برای دانشجویانمان و همه کسانی که در جامعه با آنها زندگی می‌کنیم منشأ

اثر، قوت قلب و آگاهی باشیم. رنج عمیقی که دانشجویان کلیمی مان در روزهای پس از حمله ناگوار حماس در هفتم اکتبر به شهروندان اسرائیل و ربودن برخی از آنها متحمل شده‌اند ما را، به عنوان مربی، به شدت تحت تأثیر قرار داده است. پس ما نیز در ابراز انزجار بین‌المللی برای کشتار غیرنظامیان به افراد بشمار دیگر می‌پیوندیم، اما در عین حال، استفاده از غم و اندوه برای توجیه بمباران شدید غزه توسط اسرائیل را محکوم می‌کنیم، این انتقامی نامتناسب و غیرقانونی است و تا کنون بیش از ۸۰۰۰ [۹۰۰۰] فلسطینی، از جمله بیش از ۳۰۰۰ [۳۷۰۰] کودک، را کشته و هر لحظه نیز به شمار کشته‌ها می‌افزاید. این روزها شاهد هستیم که دولت امریکا، بخش عمده‌ای از رسانه‌ها، و بی‌تعارف بگوییم، اکثر دانشگاه‌ها تقریباً هیچ نگرانی درباره فلسطینیان کشته‌شده در یورش اسرائیل نشان نمی‌دهند.

تأکید می‌کنیم که ما وضعیت را همان‌گونه که هست می‌بینیم: جنایت علیه بشریت و پاکسازی قومی. استادان عدالت خواه دانشگاه دوک با تمام کسانی که برای آزادی‌های ضد استعماری، از جمله مبارزات آزادی خواهانه در فلسطین، تلاش می‌کنند اعلام همبستگی می‌کنند. ما با تمام دانشجویان فلسطینی، مسلمان، عرب، و دیگر دانشجویان رنگین پوست که ممکن است به خاطر اسلام‌هراسی مورد آزار و تبعیض قرار گرفته باشند، اعلام همبستگی می‌کنیم.

جنایت‌هایی که روز هفتم اکتبر و بعد از آن شاهدش بوده‌ایم و همچنان ادامه دارد، هیچ‌کدام در خلاء اتفاق نیفتاده است. استعمار شهرک‌نشینان صهیونیست با ظهور و قدرت گرفتن نازیسم محقق شد. کشورهای اروپایی و امریکا هیچ‌کدام حاضر نبودند آوارگان بشمار یهودی را که در اثر هلوکاست از خانه‌های خود رانده شده بودند، پناه دهند. از آن زمان، فلسطینیان سرزمین‌های بیشتری را از دست داده‌اند چراکه دولت اسرائیل سیاست‌های تشویقی روزافزون برای پروژه‌های شهرک‌سازی اجرا کرده که در اثر آن فلسطینیان از سرزمین‌هایشان رانده شده و خانه‌هایشان غصب شده است. وضعیتی که امروز شاهدش هستیم، از جمله بمباران بی‌امان غیرنظامیان، با اشغال نظامی و آپارتاید سرزمین فلسطین توسط دولت اسرائیل آغاز شده که بخشی از آن را دولت امریکا از پول مالیات‌دهندگان خود، با مقادیری بالغ بر ۳/۸ میلیارد دلار در سال امکان‌پذیر کرده است.

ما حملات بی‌رحمانه و غیرانسانی علیه افراد غیرنظامی را محکوم می‌کنیم و خواستار آتش‌بس فوری هستیم. وضعیت موجود در این منطقه – که فلسطینیان در آن بدون حقوق برابر یا حق اداره امور خودشان داشته باشند – علت جنگی است که اکنون در جریان است. بیش از دو میلیون نفر، که تقریباً نیمی از آنها کودک هستند، در شرایطی که همه صراحتاً آن را به‌عنوان بزرگترین زندان فضای باز دنیا می‌شناسند بدون کوچکترین امکان ورود و خروج گرفتار شده‌اند. سازمان حقوق بشر اسرائیل، بتسلیم (B'Tselem) اذعان کرده که اسرائیل در غزه و باقیمانده سرزمین تاریخی فلسطین «رژیمی با برتری یهودیان بنا کرده که از رودخانه اردن تا دریای مدیترانه را دربرمی‌گیرد. این آپارتاید است». سازمان عفو بین‌الملل نیز در گزارش خود «آپارتاید بودن اسرائیل در برابر فلسطینیان» را تأیید کرده است. این، زمینه تاریخی شرایط امروز است که در آن ارتش اسرائیل به شهروندان فلسطین، در حالی که وزیر دفاع اسرائیل آنها را «حیوانات انسان‌نما» می‌خواند دستور می‌دهد که خانه‌های خود را ظرف مدت ۲۴ ساعت تخلیه کنند؛ کاری که غیرممکن است. بیش از یک میلیون انسان در حالی که با گرسنگی و قحطی دست و پنجه

نرم می‌کنند، و از سه جهت با دیوار و از یک جهت با دریا مواجهند، و بی‌وقفه بر سرشان بمب می‌بارد جایی برای فرار ندارند. این وضعیت در هیچ شرایطی پذیرفتنی نیست.

برای درک بهتر موقعیت [لازم است یادآوری شود]، غزه منطقه‌ای به وسعت ۱۴۱ مایل مربع [حدود ۳۶۵ کیلومتر مربع] و جمعیتی در حدود ۲/۳ میلیون نفر، یکی از متراکم‌ترین مناطق شهرنشین در جهان است. شهر رالی (Raleigh) در همسایگی دوروم (Durham) با وسعت ۱۴۷/۶ مایل مربع (حدود ۳۸۲ کیلومتر مربع) طبق سرشماری سال ۲۰۲۰ در امریکا تنها ۴۶۷۶۶۵ نفر جمعیت دارد. دولت اسرائیل با هدف نابود کردن حماس در طول یک هفته بیش از ۶۰۰۰ بمب بر غزه ریخته که برخی محله‌ها و خانواده‌ها را به کلی از بین برده است. به‌علاوه آب را به روی غزه بسته و از ورود سوخت، غذا و کمک‌های بشردوستانه به آن جلوگیری کرده است.

منابع خبری در امریکا و غرب در توصیف موقعیت و فراهم کردن فرصت برای شنیده شدن همه صداها اغلب تلاشی نکرده و ناموفق عمل می‌کنند. همین باعث شده مردم مسئله اسرائیل-فلسطین را مسئله‌ای مذهبی بدانند که همیشه وجود داشته، و به اشتباه صهیونیسم را با یهودیت برابر بگیرند و تمام مبارزات فلسطینیان را معادل بنیادگرایی اسلامی و یهودی‌ستیزی (antisemitism) بدانند که به نوبه خود باعث دامن زدن به احساسات ضد اسلامی می‌شود. اخیراً در شیکاگو، یک صاحب‌خانه کودک شش ساله فلسطینی‌امریکایی، ودیع الفیوم (Wadea Al-Fayoume)، را با ۲۶ ضربه چاقو به قتل رسانده و مادر او را هم با چندین ضربه [به شدت] مجروح کرده است. صاحب‌خانه در حالی که فریاد می‌زده «شما مسلمانان باید بمیرید» به منزل آنها وارد شده است. اینها برای ما یادآور تهدیدهای متعدد به خشونت است که پس از واقعه ۱۱ سپتامبر و در دوران همه‌گیری کرونا هر روز شاهد آن بودیم، و به همین دلیل برای همه آنها که در معرض انتقام‌جویی هستند، بسیار نگرانیم.

همانطور که دانستن تاریخ خشونت و اشغال و آپارتاید بسیار اهمیت دارد، شناخت مردم و جنبش‌هایی که به شیوه‌های مختلف برای مقاومت، عدالت اجتماعی و آزادی تلاش می‌کنند، از جنبش بایکوت، عدم سرمایه‌گذاری و تحریم اسرائیل (BDS Movement) تا صدای یهودی صلح (Jewish Voice for Peace)، هم بی‌اندازه مهم است. ما از این‌گونه سازمان‌دهی ائتلافی که برخاسته از طیف گسترده‌ای از جمعیت‌های به حاشیه‌رانده شده است حمایت می‌کنیم و خشونت شهرک‌نشینی را با مسائلی چون تحت کنترل بودن، بی‌خانمان کردن و از کارانداختن [سازمان‌یافته] مرتبط می‌دانیم. این وظیفه ما است که بی‌عدالتی‌هایی که به نام ما انجام می‌شود را رد و محکوم کنیم.

با مطالبه افراد و سازمان‌ها برای آتش‌بس فوری و دسترسی کامل به کمک‌های بشردوستانه سازمان ملل هم‌صدا هستیم و خواستار محافظت بین‌المللی از ۱/۲ میلیون غیرنظامی فلسطینی که هم‌اکنون در غزه گرفتار هستند، و همین‌طور تمام کسانی که در معرض خشونت پیوسته استعمار شهرک‌نشینی در کرانه باختری قرار دارند هستیم. هم‌چنین از هیئت رئیسه دانشگاهمان [دوک] درخواست می‌کنیم به تعهدات خود در آزادی آکادمیک پای‌بند باشند تا ما نیز بتوانیم به وظیفه علمی خود عمل کنیم و برای همه دانشجویان و افرادی که در جامعه [آکادمیک] ما زندگی می‌کنند آگاهی لازم را فراهم کنیم و حمایت و هم‌دلی خود را با ایشان نشان دهیم. از زمان آغاز درگیری اخیر در فلسطین، دانشجویان به کرات گفته‌اند که [روایت مناسبی از] تاریخ به آنها آموزش داده نشده و دانشگاه

ابزار مناسبی در اختیار آنها قرار نداده تا بتوانند اتفاقاتی را که در حال وقوع است و از طریق وسایل ارتباط جمعی شاهد آن هستند به خوبی درک کنند و بفهمند. مسئولیت این امر بر دوش ما معلمان و مراکز آموزش عالی است که دانش و وسائل درک آنچه در جهان امروز رخ می‌دهد را برای دانشجویان فراهم کنیم تا بتوانند رهبران اخلاقی آگاه و موثری باشند. به عنوان مربی و مرکز آموزشی وظیفه داریم فضایی باز و گرم برای دانشجویان و افراد جامعه [آکادمیک]مان فراهم کنیم و این تاریخ را آموزش دهیم. ما از هیأت رئیسه دانشگاه درخواست می‌کنیم امکانات و فضای لازم را در اختیار ما قرار دهد تا بتوانیم آزادانه و بدون وا همه از انتقام‌جویی، آگاهی و دانش را با دیگران به اشتراک بگذاریم. ما مصمیم همه دانشجویان را حمایت کنیم و ابزار آگاهی را در اختیارشان قرار دهیم در حالی که تأکید داریم زندگی فرد فرد انسانها مهم و با ارزش است و هر گروهی این حق را دارد که برای از دست‌رفتگانش عزاداری کند.

استادان عدالت‌خواه دانشگاه دوک

[اینجا](#) را امضا کنید (با امکان ناشناس ماندن)

برای دیدن فهرست منابع جاری [اینجا](#) را ببینید.

این لیست در ساعت ۳ بعد از ظهر [به وقت شرق آمریکا] ۶ نوامبر ۲۰۲۳ کامل شده است. برای دیدن بیانیه با

امضاهای در حال ادامه [اینجا](#) را ببینید.

لینک دسترسی به متن کامل بیانیه با امضا در نشریه الکترونیکی [Medium](#)

kadivar.com

<https://kadivar.com/20982/>

kadivar.mohsen59@gmail.com

تمام حقوق محفوظ است.

نقل مطلب به هر صورت تنها با ذکر منبع مجاز است.